

[Mimi Jakobsen]

lig ikke betydet noget for de andre ordførere, men det er så deres valg.

Så har vi valgt at kigge lidt på fagrækken og tilføje nogle ting. Vi ønsker tysk tilbage, ikke fordi det er et adgangskrav til gymnasiet, det har ikke spor med det at gøre, men det har simpelt hen noget at gøre med, at den tid, vi lever i og kommer til at leve i i de næste 10, 20, 30 år, bestemt ikke tilsiger, at det er sprogkundskaberne, der skal skæres ned på. Og som vi siger i bemærkningerne, gælder det ikke mindst, når det drejer sig om et nabolands sprog.

Latinen har flere ordførere været inde på. Jeg var lidt skuffet over, at man ikke fra venstre havde en positiv holdning til det. Jeg fornemmede da, at der i hvert fald mildest talt var delte meninger i venstre, dengang man vedtog at lade latinene overgå til 10. klasse.

Med hensyn til den ikke-fagdelte undervisning på 1. og 2. klassetrin forstod jeg ikke rigtig hr. Alfred Hansens bemærkninger. Jeg ved ikke, om hr. Alfred Hansen tror, at CD ønsker niveaüdeling på 1. og 2. klassetrin. Sådan forstod jeg det. Det stk. 3 betyder simpelt hen, at vi ikke ønsker, at historie, biologi og geografi på 3.-5. klassetrin fortsat kan køres som faget orientering. Vi ønsker det splittet op, således at eleverne får den tilfredsstillelse, at de får en faglærer til at undervise i historie, i geografi og i biologi – og ikke, som det er tilfældet i dag, hvor vel ikke mange lærere kan klare alle tre fag på en for dem selv og for eleverne tilfredsstillende måde.

Så var hr. Alfred Hansen lidt ked af, at vi i paragraffen om børnehaveklasserne havde tilføjet indlæring; han mener, det vil give en forskelsbehandling. Det synspunkt kan jeg godt forstå, men så må jeg også forklare, at centrum-demokraterne faktisk ønsker skolealderen sat ned, så børnehaveklassen bliver obligatorisk for alle, at det bliver 1. klasse. Det er det, vi ønsker. Vi ønsker gerne, at børnene starter i skolen et år før. Til gengæld skal de så selvfølgelig slutte et år før i den ende, hvor man taler mest om skoletræthed, det tror jeg vil være en fordel. Det er nok derfor, vi ikke har lagt så stor vægt på den indvending, som hr. Alfred Hansen ellers kommer med.

Så vil jeg gerne beskæftige mig med denne centralisme, som jeg nu har hørt om fra så

mange sider. Det er jo næsten gået igen hos alle ordførere, at centrum-demokraterne ønsker centralisme. Ja, det gør vi, og vi ønsker decentralisme samtidig. Hvad er det, der er centralistisk i dette forslag? Det er hovedsagen, det har drejet sig om, det er vores ønske om minimumskrav. Ja men må jeg gøre ordførerne opmærksomme på, at det i dag forholder sig på den måde, at det, man underviser i i den danske folkeskole, stort set er de gule hæfter, som undervisningsministeren – og undervisningsministeren alene – er ansvarlig for. Undervisningsministeren har fået nogle konsulenter og nogle fagfolk til at udarbejde disse hæfter. Det ønsker vi stadig væk sker. Men i dag udsendes disse pjecer eller brochurer, uden at de har været drøftet her, og uden at vi har haft indflydelse på dem. Da jeg spurgte ministerens forgænger, fru Ritt Bjerregaard, hvordan kommunerne forholdt sig til disse undervisningsplaner, sagde hun, at hun skønnede, at hovedparten af landets kommuner følger disse undervisningsplaner uændret. Ja men det er da centralisme, så det – undskyld mig – klodser. I dag er det ministeren, der udsender dem. Det, vi ønsker, er, at folketingets uddannelsesudvalg skal drøfte disse ting, ikke at vi skal sidde og skrive dem. Det skal stadig væk – og det er understreget – ske efter oplæg fra nogle konsulenter, nogle fagfolk, der ved, hvad de taler om. Men det er således i dag, at vi kan beskæftige os med alt vedrørende folkeskolen, undtagen hvad der skal foregå i timerne. Det skal vi holde fingrene fra. Og her må jeg understrege vores bemærkninger om, at lærernes metodefrihed går langt, men den går ikke så langt, at den enkelte lærer har en pensumfrihed, og at det er den enkelte lærer, der afgør, hvad der er godt for børnene at lære. Og både af hensyn til elevflytninger og af hensyn til det faktum, at forældre i dag ikke kan vælge den folkeskole i deres kommune, de ønsker, men faktisk er henvist til en distriktsskole, kan det ikke nytte noget, at man tillader skolerne at have et efterhånden vidt forskelligt indhold i undervisningen. Det giver nogle fantastiske overflytningsproblemer, og det giver nogle frustrationer hos de forældre, som aldeles ikke er enige i den pædagogiske holdning, der er på den skole, de hører til. De har stort set ikke andre muligheder end at sætte deres